

گپ و گفت

ضمیمه نوجوان

شماره ۱۱۲ ■ ۲۷ مرداد ۱۴۰۱

نوجوان
جامع

امیرحسین
علی نیافرد

چطور برای ساخت مدرسه از بچه‌ها کمک گرفتین؟

مدرسه نوجوانان با فکر جمعی بزرگوارانی مانند آقایان شاهی و بیک و هوشنگی و فاطمی و مهندس بانکیان و علی اکبر و حسین توکلی و فصایق ساخته شد. البته نباید نام خانم علیانی را از قلم انداخت. بنده هم به عنوان خادم این عزیزان و دانش‌آموزان سعی کردم سرمایه اولیه را با کمک خانواده، فرزندان و نوه‌ها جمع‌آوری کنم. علاوه بر این در دل مدارس منطقه ورود پیدا کردیم تا بچه‌ها بتوانند در این کار مشارکت داشته باشند. از هر مدرسه تعداد ۵ تا ۲۰ نفر به این کار علاقه‌مند شدند. با توجه به تأسیس این مدرسه تعداد مراجعه‌کنندگان بیشتر شده است. ان شاء الله... دومین مدرسه نوجوانان را به زودی تأسیس کنیم. به نظرم متفاوت‌ترین مدرسه ایران، مدرسه نوجوانان است.

به نظر شما دغدغه کمک به مردم و خیر بودن را چطور و در چه مدرسه و بستری می‌شود به کودک خصوصا نوجوان آموزش داد؟

ما سعی می‌کنیم با مدارس شهرستان‌های تهران ارتباط برقرار کنیم تا ضمن تشکیل هیأت مدیره‌هایی برای کارهای خیر این چینی و تبلیغ و آموزش کار خیر، شاهد اتفاق‌های خوب به دست دانش‌آموزان در کشور باشیم.

در زندگی‌تان الگویی داشته‌اید تا هروقت خواستید کمکی کنید و یاد آن کنید؟

پدرم در زمان حیاتش اعضای خانواده را به کارهای خیر سفارش می‌کرد. ایشان نسبت به این کارها شوق و ذوق زیادی داشت. خوشبختانه من به اتفاق برادر و خواهرم در انجام کار خیر کوتاهی نمی‌کنیم. بنابراین پدرم اولین الگوی من در این زمینه است.

اگر در حساب‌تان هیچ پولی برای بخشش نداشته باشید، از چه چیزی در زندگی‌تان می‌گذرید؟

من هیچ نگرانی‌ای از این بابت ندارم. به عقیده من، خداوند این جسم، فکر و اندوخته را به من امانت سپرده و باید با بهترین روش از آن نگهداری کنم. من می‌توانم تجربه‌های خود را در این کار به نوجوانان عزیز انتقال بدهم و یکی از آرزوهای من، داشتن ۵۵ میلیون دانش‌آموز خیر در کشور است و امیدوارم دست‌کم یک سوم از جمعیت دانش‌آموزان به کار خیر گرایش پیدا کنند.

گپ و گفت با طراح مدرسه متفاوت نوجوانان

این آبادی را نوجوانان می‌سازند

در رزومه آنها قرار می‌گیرد. یکی از دلایل اصلی شکل‌گیری این ایده، تقاضای دانش‌آموزان عزیز بود که حتی این روزها از طرف تعداد دیگری از نوجوانان شوق و ذوق متعددی نشان می‌دهند تا برای مدرسه دوم نوجوانان، بانی کار خیر شوند.

به نظرتون مردم و جامعه خیرین اساسا چقدر وظیفه دارند مدرسه بسازند و بار علم آموزی و عدالت آموزشی را به دوش بکشند؟

ما به وسیله آموزه‌های دینی و مسلمانی‌ای که داریم، همیشه سعی بر عدالت‌سازی مخصوصا در بحث آموزشی داشتیم. اما متأسفانه به دلیل تحریم‌هایی که به کشور ما تحمیل شده است، کمی در بحث عدالت‌های آموزشی عقب هستیم چرا که حق هر دانش‌آموز است که ۸/۵ متر فضا داشته باشد اما امروزه این فضا به ۴/۲ متر رسیده است.

به نظر تان می‌شود برای مهارت‌آموزی نوجوان‌ها هم کارهای خیرخواهانه کرد؟ آیا شما انجام می‌دهید؟

به نظر من در امر مهارت‌آموزی نوجوانان و جوانان می‌توانیم بسیار گسترده عمل کنیم. بسترهای آن نیز فراهم است اما متأسفانه مسئولان در این کار کوتاهی می‌کنند. در کشور به هنرستان‌های بیشتری نیاز داریم. در هنرستان‌ها، در

خیرین همیشه از جایگاهی ویژه در جامعه برخوردار هستند و می‌توانند گره‌گشای مشکلات باشند تا عده زیادی از مردم با حال خوب و پر امید و با انگیزه زندگی کنند. اما بین کارهای متعدد خیرین در کشور، ناگهان مدرسه نوجوانان به وسیله ۲۸۴ دانش‌آموز ساخته شد تا به وسیله پول توجیبی هاشان بتوانند هر کدام یک متر مربع از خوشی را در قلب محصلان منطقه ۴ تهران از آن خود کنند. به همین دلیل با پیگیری این مسأله به طراح و صاحب ایده این مدرسه آقای کاظم دلیلی، موسس اولین خیریه مدرسه‌سازی در ایران رسیدیم تا درباره یکی از متفاوت‌ترین مدارس ایران با ایشان پای گفت‌وگو بنشینیم.

ایده ساخت این مدرسه از کجا به ذهن تان رسید؟

بنده به لطف خدا و خیرین دیگر از سال ۷۵ موفق شده‌ام اولین مدرسه را به کمک چند نفر تأسیس کنم. به همین دلیل در سال‌های اخیر خیلی از همین عزیزانی که در مدارس، تحصیل می‌کنند از من تقاضا داشتند به آنها راه‌های خیر بودن را آموزش بدهم. لذا این ایده سراغ من آمد تا بتوانیم حداقل برای اولین بار یک متر مربع را به نام یکی از دانش‌آموزان کنیم تا آغاز کارشان در کار خیر، پر قدرت باشد و این کار

